

DORIN PLOSCARU

SÂMBĂȚA LUI LAZĂR

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA
Iași, 2014

Cuprins

greața	7
între moarte și viață cu pâlpâiri de frisoane	9
sâmbăta lui lazăr	10
în timp ce plesneau sub coaja prunului tânăr sevele rădăcinilor	12
francisco de goya	13
o căldură uranică adie din partea stângă	16
amintirile slăbănogului din upsalla	19
plimbare în grădina botanică	20
marea aceasta de glasuri stridente	22
șterge-ți din cap toate cursurile de psihopatologie	23
vei fi înviat de trilul de mierlă	24
toate relele lumii sunt izbăvite doar primăvara	25
lampa cu petrol	26
lecția despre ziua de luni	28
pasărea răpitoare	29
dialog despre fenomenologia fericirii	30
doar lacrimile îmi umblă prin trup	31
tălpile goale pe vârfuri ascuțite de piramidă	32
mi-au fost teamă	33
dansând în pletora primăverii	34
trenul cu marionete	35
țara oamenilor mascați	37
ca ierburile amare în stomacul unui cerb	38
nomazii	39
duba „loteria națională”	40

Arta coregrafiei

arta coregrafiei (I)	43
toate rădăcinile de platani, trunchiurile de eucalipti	44
corul robilor (I)	45
nesfârșita grădină de catifea	47
arta coregrafiei (II)	48
zadarnic uitându-te în lunca mirceștilor	50
ca un somn greu căzut peste pleoapa de plumb	52
arta coregrafiei (III)	53
ochii care au plâns la bucuria răsăritului soarelui	54
ochelarii și cărțile	56
să fii mângâiat de frigurile de început ale lumii	58
zecimea de secundă și pulberea florii de tei	59
parcă ar fi izvorât trecutul din dealul acela din față	60
lucillia	61
peisajul acesta antarctic	62
bătrânul meu tată tot meșterea o roată	63
te plesnește coada balenei acolo în noapte	64
argintării dezacordate	65
spre seară apele verzi	66
alunecându-mi din brațe ca o păstrugă	67
arderea manuscriselor	68
va suna asemeni drahmelor de argint	71
norii	72
pescărușii țipă pe stâncile dobrogei	74
s-au aprins	75
în sâmbăta târzie îmi cântă tom jones	76
pietre de moară îmi macină grâul	77

peștera sfântului iohan iacob	78
meditând singur la starea de fericire	79
simulacru	80
asemeni năvoadelor părăsite	83
șampania	84
scrierea pe nisip	86
învăluită în negru casa	88
arbore genealogic	89
piața	90
pe aici a trecut în vechime	
piciorul lui Dumnezeu	91
corul robilor (II)	92
sălciile crude	93
banderole de tunet mi se lipeau de trup	94
cămilele mor de sete în pusta deșertului	95
trompeta de aur	96

Vârsta de aur a toamnei

rămas cu mâinile goale în fața puhoiului otoman	99
strigătul	101
limita	102
odihna sau neodihna călătorului	103
fiecare om își duce spre seară bivoulul său	105
semințele mărului au sărit	107
trompeții vestesc intrarea reginei	108
mai lucid decât astăzi în ziua plecării	109
șerpuirile acestea	110
sângele acestei zile	111
ca o pânză de cort din piele de ren	112
vârsta de aur a toamnei	113

ochelarii și cărțile

ochii mei sunt în tocul ce scrie,
ochii mei sunt ascunși în
portcreionul ce-l duc
în buzunar
ca pe un papagal, ca pe un diamant
sau cintezoii deopotrivă
sălbatic animal, stiloul acesta
ascuns în cutia viorii
când își începe litania,
incantația
curgerea râului devine
mai aspră

de atâta folosire s-au ros mânerule
lucioase de bronz,
ale ușii,
mă uit în oglindă,
cicatricea încă mai mustră
cicatricea încă mai doare,
strada e-n ploaie, „spectacolul
lumii”
sunt întrebat la telefon „dacă
sunt supărat”
„nu am nici un motiv, răspund:
viața este un dar”,

urcarea treptelor străzii
este făcută „avec rallanti”
descoperindu-se astfel femeia
cu picioarele lungi
ca trestiiile lui blaise pascal
din care unul păşeşte iar
celălalt păzeşte
zâmbind prin pielea gri

câtă lumină la acest etaj
de spital, dar mai ales
cât alb, de la pereţi până la
halate
poţi vedea furnicarul lumii la
picioarele tale, precum împăratul solomon,
prin această fereastră.

să fii mângâiat de frigurile de început ale lumii

1. e așa o trecere viața, te întâlnești
doar cu moartea mai ales pe peron în
gările zilelor apusuri și răsărituri
mestecate încet
între blândețe clătinări ale
sânilor, înțelepți
precum clătinările din cap ale
bătrânilor pustiei

2. mă năpădesc furnicile, mi se plimbă prin creieri
îmi mișună prin porii pielii, țeș
întreșes pânză de labirint în fața
retinei încețoșate obosită lentilă
aburită de atâta
zăduf al urcării

3. să fii mângâiat de frigurile
de început ale lumii, în
cerdacul jilțului când
zorii se crapă de ziuă.

între moarte și viață cu pâlpâiri de frisoane

am fost și eu bolnav
stăteau adresele poezilor agățate
cu bolduri pe pereți
casa aceasta e răscolită de duhuri bezmetice
am fost și eu bolnav și în desele-mi
halucinații vedeam roiuri de îngeri
căni părăsite de ceai care se dizolvau
de la sine în bulgări de porțelan

trei zile în șir mi-am întors
bolovanul sub cap ploi transpirate
lacrimi sau umezeală curgeau de pe mine
pe el într-un timp într-un acces de
febră l-am visat prefăcut în pâine

trei zile, trei nopți am stat
între moarte și viață cu pâlpâiri de
frisoane la căpătâi. uscăciunea
cerului gurii o potoleam doar cu stropii de rouă.

sâmbăta lui lazăr

târziu când obosise lumina prin fereastra
odăii irizări de basm scăldau seara
târziu când tot sângele din brațe se
scursese deja în mlaștinile câmpiei de la
rovine auzeam scârțâitul uscat al frunzei
rostogolite de vânt pe platforma de beton
unde se usucă și se vântură grâul
plajele părăsite sunt așa niște poze
îndepărtate pentru care din când în când
suspini îngreuiat

doar lectura te face domestic.
ușile acestea parcă sunt niște copii în
pieile goale. pe treptele nopții și zilei
urcăm și coborâm mereu

tăciune, ochii de rugăciune. haine,
hlamida roasă la mâneci, de timpuri
străvechi. când drumurile toate treceau
prin cernăuți

tăciune, ochii de rugăciune. muzica
aceea amețitoare a rămas. muzica lui
wolfgang amadeus mozart.

sângeră ochii lui lazăr în mormântul
de piatră. afară e Prietenul care-l
strigă. de atâta bunătate înfloresc și
pomii neroditori.